

Спеціальні коментарі УВКБ ООН до проекту Закону України „Про біженців та осіб, які потребують допоміжного чи тимчасового захисту в Україні”

Вересень 2010 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про біженців та осіб, які потребують
допоміжного або тимчасового захисту в Україні

Цей Закон визначає порядок визнання особи біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, втрати та позбавлення статусу біженця, допоміжного захисту, надання та припинення тимчасового захисту в Україні, правовий статус біженців та осіб, які потребують допоміжного захисту та яким надано тимчасовий захист в Україні.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1) біженець - особа, яка не є громадянином України і внаслідок цілком обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або, не маючи громадянства (підданства) і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань;

2) особа, яка потребує допоміжного захисту в Україні, – особа, яка не є біженцем відповідно до Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року та цього Закону, але потребує захисту, оскільки така особа змушена була прибути в Україну або залишитися в Україні внаслідок загрози її життю, безпеці чи свободі в країні походження через побоювання застосування щодо неї смертної кари або виконання вироку про смертну кару або тортур, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання або загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту чи систематичного порушення прав людини і не може чи не бажає повернутися до такої країни внаслідок зазначених побоювань;

3) особи, які потребують тимчасового захисту в Україні, – іноземці та особи без громадянства, які масово вимушені шукати захисту в Україні

Formatted: Ukrainian

внаслідок зовнішньої агресії, іноземної окупації, громадянської війни, зіткнень на етнічній основі, природних чи техногенних катастроф чи інших подій, що серйозно порушують громадський порядок у певній частині або на всій території країни походження;

4) статус біженця – визнання спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції іноземця або особи без громадянства біженцем;

5) допоміжний захист – визнання спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції іноземця або особи без громадянства біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

б) тимчасовий захист – форма захисту, що є винятковим практичним заходом, обмеженим у часі і надається в Україні іноземцям та особам без громадянства, які масово прибули в Україну і не можуть повернутися в країну постійного проживання через обставини, зазначені у пункті 3 цієї статті;

7) заява про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, – усне клопотання або письмова заява-анкета встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, що зазначені в пунктах 1 та 2 цієї статті;

8) заборона вислання або примусового повернення – недопущення видворення (добровільного та примусового), видачі (екстрадиції), передачі, іншого примусового переміщення особи, на яку поширюється дія цього Закону, за межі України;

9) цілком обґрунтовані побоювання стати жертвою переслідувань – побоювання особи (іноземця або особи без громадянства) за своє життя та свободу, які базуються на власному досвіді особи або досвіді членів його сім'ї, або членів соціальної групи до якої належить особа, та підтверджуються інформацією наданою особою та членами її сім'ї під час співбесід, загальною інформацією про країну походження, або відповідними документами та матеріалами, якщо такі існують;

10) дитина, розлучена з сім'єю, - особа віком до вісімнадцяти років, яка прибуває чи прибула на територію України без супроводу батьків чи одного з них, діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, або опікуна чи піклувальника, призначених відповідно до законодавства країни походження, або інших повнолітніх осіб, які до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження взяли на себе відповідальність за виховання дитини;

11) представники - адвокати, інші фахівці у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги, а також інші особи визначені законодавством;

12) законні представники дитини, розлученої з сім'єю, - орган опіки та піклування, опікуни та піклувальники, призначені відповідно до законодавства України, прийомні батьки, батьки-вихователі, патронатні

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt, Highlight

Formatted: Font: 14 pt

Deleted: ¶

Deleted: 2)

Formatted: Russian (Russia)

Deleted: 3) довідка про звернення за захистом в Україні - документ, який засвідчує законність перебування особи на території України на період, що розпочинається з моменту звернення особи із відповідною заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і є дійсною для реалізації прав і виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України до остаточного визначення статусу такої особи чи залишення нею території України; ¶

4) допоміжний захист - форма захисту, що надається в Україні на індивідуальній основі іноземцям та особам без громадянства, які прибули в Україну або перебувають в Україні і не можуть або не бажають повернутися в країну громадянської належності або країну попереднього постійного проживання через обставини, які загрожують їхньому життю, безпеці чи свободі;¶

5) заборона вислання або примусового повернення – недопущення видворення (добровільного та примусового), видачі (екстрадиції), передачі, іншого примусового переміщення особи, на яку поширюється дія цього Закону, за межі України;¶

6

вихователі, адміністрація закладу охорони здоров'я, навчального або іншого дитячого закладу;

13) законні представники недієздатної особи - опікуни чи один із них;

14) законні представники особи, яка не досягла повноліття, - один із батьків, усиновителів, дід чи баба, повнолітній брат чи сестра, опікуни чи піклувальники, призначені такими до прибуття в Україну, або інша повнолітня особа, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження взяла на себе відповідальність за виховання дитини;

15) ідентифікація особи - заходи, пов'язані з встановленням органами виконавчої влади особи заявника, який звернувся із заявою про визнання його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і не має документів, що посвідчують його особу, або такі документи підроблені чи фальшиві;

16) країна громадянської належності - країна, громадянином (підданим) якої особа є. За умови, коли особа має понад одне громадянство, вона не вважається такою, що не має захисту країни своєї громадянської належності, якщо без будь-якої поважної причини, що впливає з обґрунтованих побоювань, вона не скористалася захистом однієї з країн, громадянином (підданим) якої вона є;

17) країна попереднього постійного проживання особи без громадянства - країна, в якій особа без громадянства постійно проживала до прибуття в Україну;

18) країна походження - країна чи країни громадянської належності для іноземця або країна попереднього постійного проживання для особи без громадянства;

19) інформація про країну походження - інформаційні звіти про становище в країнах походження біженців та осіб, які потребують допоміжного або тимчасового захисту, підготовлені Міністерством закордонних справ України, Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців, національними та міжнародними організаціями, що спеціалізуються на зборі та виданні такої інформації (звітів);

20) довідка про звернення за захистом в Україні - документ, який засвідчує законність перебування особи на території України на період, що розпочинається з моменту звернення особи із відповідною заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і є дійсною для реалізації прав і виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України до остаточного визначення статусу такої особи чи залишення нею території України;

21) посвідчення біженця - паспортний документ, який посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його біженцем в Україні і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

22) посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, - паспортний документ, який посвідчує особу його власника та підтверджує

Deleted: 7

Deleted: 8

Deleted: 9) заява про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, - заява-анкета встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, що зазначені в пунктах 1 та 14 цієї статті: ¶

Deleted: 10

Deleted: 1

Deleted: 2

Deleted: 3

Deleted: 14) особа, яка потребує допоміжного захисту в Україні, - особа, яка не є біженцем відповідно до Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року та цього Закону, але потребує захисту, оскільки така особа змушена була прибути в Україну або залишитися в Україні внаслідок загрози її життю, безпеці чи свободі в країні походження через побоювання застосування щодо неї смертної кари або виконання вироку про смертну кару або тортур, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання:¶

15) особи, які потребують тимчасового захисту в Україні, - іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають на території країни, що має спільний кордон з Україною, які масово вимушені шукати захисту в Україні внаслідок зовнішньої агресії, іноземної окупації, громадянської війни, зіткнень на етнічній основі, природних чи техногенних катастроф чи інших подій, що серйозно порушують громадський порядок у певній частині або на всій території країни походження:¶

Deleted: 16

Deleted: 17

факт визнання його в Україні особою, яка потребує допоміжного захисту і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

23) посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні, - паспортний документ, який посвідчує особу його власника та підтверджує факт надання йому в Україні тимчасового захисту і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

Deleted: 18

24) пункт тимчасового розміщення біженців - місце тимчасового розміщення осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні;

Deleted: 19

25) строк перебування на території України - визначений законодавством України, міжнародними договорами України строк, протягом якого іноземець чи особа без громадянства може на законних підставах перебувати в Україні;

Deleted: 20) статус біженця – визнання спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції іноземця або особи без громадянства біженцем; ¶

Deleted: 1

26) третя безпечна країна - країна, в якій особа перебувала до прибуття в Україну, за винятком випадків транзитного проїзду через територію такої країни, з якою особа має дійсний зв'язок і могла звернутися з клопотанням про визнання біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, оскільки така країна:

Deleted: 22) тимчасовий захист – форма захисту, що є винятковим практичним заходом, обмеженим у часі і надається в Україні іноземцям та особам без громадянства, які масово прибули в Україну з країни, яка має спільний кордон з Україною і не можуть повернутися в країну постійного проживання через обставини, зазначені у пункті 15 цієї статті;¶

Deleted: 3

дотримується міжнародних стандартів з прав людини у сфері притулку, які встановлені міжнародно-правовими актами універсального та регіонального характеру, включаючи норми про заборону тортур, нелюдського чи такого, що принижує гідність, поводження чи покарання;

Formatted: Ukrainian

дотримується міжнародних принципів стосовно захисту біженців, які передбачені Конвенцією про статус біженців 1951 року і Протоколу про статус біженців 1967 року, та стосовно осіб, які потребують допоміжного захисту;

має національне законодавство у сфері притулку та біженців і її відповідні державні органи визначають статус біженця та надають притулок;

забезпечить особі ефективний захист проти вислання і можливість звертатися за притулком та користуватися ним;

погоджується прийняти особу і забезпечити їй доступ до процедури визначення статусу біженця чи надання допоміжного захисту;

27) члени сім'ї біженця чи особи, яка потребує допоміжного або тимчасового захисту:

Deleted: 4

чоловік (дружина);

діти, яким не виповнилося вісімнадцять років, за умови, що вони не перебувають у шлюбі і знаходяться на утриманні;

повнолітні діти, які не перебувають у шлюбі, якщо вони через фізичний стан об'єктивно не здатні забезпечувати свої потреби;

непрацездатні батьки;

інші особи, які перебувають під їхньою опікою чи піклуванням, як це визначається національним законодавством і звичаями відповідної країни.

Стаття 2. Законодавство про біженців та осіб, які потребують допоміжного або тимчасового захисту

1. Питання, пов'язані з біженцями та особами, які потребують допоміжного або тимчасового захисту, регулюються Конституцією України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Заборона вислання або примусового повернення біженця чи особи, яка потребує допоміжного або тимчасового захисту, до країни, з якої вони прибули та де їх життю або свободі загрожує небезпека

1. Біженець чи особа, яка потребує допоміжного захисту або якій надано тимчасовий захист, жодним чином не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека через їх расу, віросповідання (релігію), національність, громадянство (підданство), належність до певної соціальної групи або політичні переконання, або де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведіння чи покарання, або загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту чи систематичного порушення прав людини, а також через інші причини, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, коли особи не можуть бути повернуті до країн походження.

Стаття 4. Заборона дискримінації

1. Не може бути привілеїв чи обмежень для біженців, осіб, які потребують допоміжного захисту, та осіб, яким надано тимчасовий захист, за ознаками їх раси, громадянства, країни походження, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Стаття 5. Сприяння збереженню єдності сімей біженців та осіб, які потребують допоміжного захисту або яким надано тимчасовий захист

1. Україна сприяє збереженню єдності сімей біженців та осіб, які потребують допоміжного захисту або яким надано тимчасовий захист.

Deleted: 2. Біженець чи особа, яка потребує допоміжного захисту або якій надано тимчасовий захист, не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведіння і покарання, або з яких вони можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека через їх расу, релігію, національність, громадянство (підданство), належність до певної соціальної групи або політичні переконання, а також через інші причини, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, коли особи не можуть бути повернуті до країн походження. ¶

Formatted: Indent: First line: 10 mm

2. Члени сім'ї особи, яку визнано біженцем в Україні або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні або якій надано тимчасовий захист в Україні, мають право з метою возз'єднання сім'ї в'їхати в Україну і бути визнаним біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, або отримати тимчасовий захист за відсутності умов, передбачених абзацами другим - четвертим частини першої статті 9 та абзацами другим і третім частини першої статті 27 цього Закону.

Deleted: 7

Deleted: 6

3. Україна братиме до уваги інші докази, які мають бути оцінені у відповідності до її національного законодавства, коли біженці та особи, які потребують допоміжного захисту або яким надано тимчасовий захист, не зможуть надати офіційні документальні докази сімейного зв'язку із своїми членами сім'ї. Відмова у возз'єднанні сім'ї не може ґрунтуватись виключно на підставі відсутності документів, що підтверджують факт сімейного зв'язку.

4. Біженці та особи, які потребують допоміжного захисту або яким надано тимчасовий захист, можуть з метою возз'єднання сім'ї вільно залишити територію України.

Розділ II. ВИЗНАННЯ БІЖЕНЦЕМ АБО ОСОБОЮ, ЯКА ПОТРЕБУЄ ДОПОМІЖНОГО ЗАХИСТУ, ВТРАТА, ПОЗБАВЛЕННЯ СТАТУСУ БІЖЕНЦЯ ТА ДОПОМІЖНОГО ЗАХИСТУ

Стаття 6. Порядок звернення із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні

1. Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна без зволікань звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні.

Deleted: протягом п'яти робочих днів

Deleted:

2. Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, під час в'їзду в Україну незаконно перетнула державний кордон України або незаконно перебуває в Україні, повинна без зволікань звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні.

Deleted: ¶

3. Якщо така особа під час незаконного перетинання державного кордону України звернулася до посадової особи органу Державної прикордонної служби України з усім клопотанням про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, вона зобов'язана надати цій посадовій особі пояснення про причини незаконного перетинання державного кордону України. У разі відсутності у такої особи документів, які посвідчують її особу, або якщо такі документи є підробленими чи фальшивими, вона має повідомити в поясненні про цю обставину, а також викласти причини зазначених ситуацій. Під час надання пояснень особою,

Deleted:

Deleted:

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Deleted: звернулася із зазначеною заявою до посадової особи Державної прикордонної служби України,

яка не володіє українською або російською мовами, орган Державної прикордонної служби України повинен забезпечити перекладача з мови, якою така особа може спілкуватися. Посадова особа органу Державної прикордонної служби України повинна надати такій особі письмову заяву-анкету встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, що зазначені в пунктах 1 або 2 статті 1 цього Закону. Після надання пояснень орган Державної прикордонної служби України повинен протягом 24 годин передати заповнену заяву-анкету представнику органу міграційної служби.

4. Якщо державний кордон України перетинає чи перетнула дитина, розлучена з сім'єю, і заявляє про намір бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, або про це повідомили інші особи, які не є її законними представниками, посадові особи Державної прикордонної служби України повинні невідкладно повідомити про це орган міграційної служби та орган опіки і піклування.

5. Орган міграційної служби зобов'язаний без зволікань видати такій дитині довідку про звернення за захистом в Україні та разом з органом опіки і піклування вжити заходів для її тимчасового влаштування у відповідний дитячий заклад або сім'ю.

6. Якщо така особа під час затримання за незаконне перебування в Україні звернулася до посадової особи органу Міністерства внутрішніх справ України з усім клопотанням про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, вона зобов'язана надати цій посадовій особі пояснення про причини незаконного перебування в Україні. У разі відсутності у такої особи документів, які посвідчують її особу, або якщо такі документи є підробленими чи фальшивими, вона має повідомити в поясненні про цю обставину, а також викласти причини зазначених ситуацій. Під час надання пояснень особою, яка не володіє українською або російською мовами, орган Міністерства внутрішніх справ України повинен забезпечити перекладача з мови, якою така особа може спілкуватися. Посадова особа органу Міністерства внутрішніх справ України повинна надати такій особі письмову заяву-анкету встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, що зазначені в пунктах 1 або 2 статті 1 цього Закону. Після надання пояснень орган Міністерства внутрішніх справ України повинен протягом 24 годин передати заповнену заяву-анкету представнику органу міграційної служби.

7. Особа, зазначена у частині другій цієї статті, не несе відповідальності за незаконне перетинання державного кордону України, якщо вона без зволікань звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні. Така особа не несе відповідальності за порушення правил перебування в Україні, якщо вона без зволікань подала

Deleted: особа, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні,

Deleted: на

Deleted: бути

Deleted: на

Deleted: посадовими особами Державної прикордонної служби України

Deleted: 3

Deleted: ¶

Deleted: 4

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Deleted: Якщо

Deleted: ого

Deleted: тинання державного кордону

Deleted:

Deleted: и

Deleted:

Deleted: звернулася із зазначеною заявою до посадової особи Державної прикордонної служби України,

Formatted: Ukrainian

Deleted: перетинання державного кордону

Deleted: Державної прикордонної служби

Deleted: особа, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні,

Deleted: на

Deleted: бути

Deleted: на

Deleted: посадовими особами Державної прикордонної служби України

Deleted: ¶

Deleted: ¶

Formatted: Not Highlight

Deleted: перебуває на території України протягом часу, необхідного для

Deleted: ння

Formatted: Not Highlight

заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні.

8. Особа, яка на законних підставах тимчасово перебуває в Україні, і під час такого перебування в країні її громадянської належності чи попереднього постійного проживання виникли умови, зазначені відповідно в пункті 1 чи пункті 2 статті 1 цього Закону, внаслідок яких вона не може повернутися до країни свого походження і має намір бути визнаною в Україні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, повинна звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, до закінчення строку перебування на території України.

9. Якщо до особи, яка має намір бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні застосовано тимчасовий арешт за підозрою, що вона вчинила злочин за межами України або екстрадиційний арешт, вона повинна без зволікань звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні.

10. Якщо під час тимчасового арешту за підозрою, що особа вчинила злочин за межами України або екстрадиційного арешту, іноземець або особа без громадянства звернулася до посадової особи органу Міністерства внутрішніх справ України або органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань з усним клопотанням про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, відповідний орган має надати такій особі письмову заяву-анкету встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, що зазначені в пунктах 1 або 2 статті 1 цього Закону.

11. Якщо, особа до якої застосовано тимчасовий арешт або екстрадиційний арешт, не володіє українською або російською мовами, орган Міністерства внутрішніх справ України або орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань повинен забезпечити перекладача з мови, якою така особа може спілкуватися. Орган Міністерства внутрішніх справ України або орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань повинен протягом 24 годин передати заповнену заяву-анкету представнику органу міграційної служби.

Стаття 7. Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

1. Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, проводиться на підставі заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного

Deleted: и

Formatted: Not Highlight

Deleted: 5

Formatted: Ukrainian

Deleted: 14

Formatted: Ukrainian

Deleted: 6. Орган міграційної служби може прийняти рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні в разі, якщо заявник видає себе за іншу особу або якщо заявнику раніше було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, за відсутності умов, передбачених відповідно пунктом 1 чи пунктом 14 статті 1 цього Закону, якщо зазначені умови не змінилися. ¶
7. Вимога про подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, без зволікань, установлена частиною другою цієї статті, а також вимога щодо строку подання такої заяви, передбаченою частиною п'ятою цієї статті, не поширюються на випадки, коли такі заяви подаються законними представниками дітей, розлучених із сім'є

Formatted: Russian (Russia)

Formatted: Ukrainian

Formatted: Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt

Deleted: ю. ¶

Formatted: Normal (Web), Justified, Indent: First line: 10 mm

Formatted: Font: 12 pt, Font color: Auto

Deleted: Стаття 7. Умови, за яких особа не визнається біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту ¶

¶
1. Не може бути визнана біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, особа: ¶
яка вчинила злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людяності і людності, як їх визначено у міжнародному праві; ¶
яка вчинила злочин неополітичного характеру за межами України д[... [1]

Deleted: 8

захисту в Україні. Така заява особисто подається іноземцем чи особою без громадянства або її законним представником до органу міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за місцем тимчасового перебування заявника.

2. Заявник, якому виповнилося вісімнадцять років, подає заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, та викладає в ній основні відомості про себе та обставини, що змусили його залишити країну походження. Заявник також заповнює анкету, яка видається органом міграційної служби, де викладає основні відомості про себе та обставини, що змусили його залишити країну походження. Заява та анкета складаються мовою, якою володіє заявник або його законний представник.

3. Відомості про дітей, які не досягли вісімнадцятирічного віку, наводяться в заяві одного із законних представників особи, яка не досягла повноліття.

4. Заява про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, дитиною, розлученою з сім'єю, подається одним з її законних представників.

5. Заява про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні недієздатної особи подається її законним представником, про що орган міграційної служби робить на заяві відповідний запис.

6. Якщо заявник не може особисто скласти заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, через неписьменність або через фізичні вади, заява, на його прохання, складається іншою особою, про що орган міграційної служби робить на заяві відповідний запис.

7. До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, додаються документи, які посвідчують особу заявника, а також документи та матеріали, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту. Якщо у особи відсутні документи, що посвідчують особу, або такі документи є підробленими чи фальшивими, вона має повідомити про цю обставину у заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, а також викласти причини зазначених ситуацій.

8. Якщо у заявника відсутні документи, які посвідчують його особу, його прізвище, ім'я, по батькові та інші дані про нього попередньо, до встановлення особи, записуються за його вказівкою, про що зазначається в реєстраційному листку на особу та робиться відповідний запис на заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

9. До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, додаються також по 4 фотокартки заявника та членів його сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, відомості про яких внесено до заяви.

10. Відомості, що подаються заявником, інформація про факт подання заяви про визнання особою, яка має право на захист в Україні, є конфіденційною інформацією, яка ні за яких умов не може бути надана органам влади країни походження заявника. Інформація, за винятком

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Normal (Web), Indent: First line: 10 mm, Space Before: 0 pt

інформації яка є державною таємницею та інформації, що надходить від органів внутрішніх справ або служби безпеки, під час виявлення осіб, яких не визнають біженцями або особами, які мають право на допоміжний або тимчасовий захист в Україні, відповідно до частини першої статті 9 цього Закону, яка міститься в особовій справі заявника, надається Управлінню Верховного Комісара ООН у справах біженців за його запитом, для забезпечення нагляду за застосуванням положень Конвенції про статус біженців 1951 року та забезпечення виконання завдань, передбачених його мандатом.

Formatted: Font: 14 pt

11. Одночасно з оформленням документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, дитини, розлученою з сім'єю, орган міграційної служби вживає всіх можливих заходів для розшуку батьків або інших законних представників неповнолітньої особи, яка не досягла вісімнадцяти років.

Deleted: ¶
Відомості, що подаються заявником, є конфіденційною інформацією. ¶

Deleted: 0

12. Орган міграційної служби:

Deleted: 1

реєструє заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні та подані документи;

в день отримання заяви (або протягом двох днів після реєстрації заяви поданої через посадову особу органу охорони державного кордону або органу внутрішніх справ або спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань) видає заявникові довідку про звернення за захистом в Україні та реєструє заявника;

роз'яснює заявникові його/її права, включаючи право на співбесіду із співробітником органу міграційної служби тієї ж статі, що і заявник;

ознайомлює заявника або його законного представника під їхній власний підпис з порядком прийняття рішення за їхніми заявами, правами і обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

Deleted: ¶

проводить дактилоскопію особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

у разі потреби направляє особу на обстеження для встановлення віку;

заповнює реєстраційний листок на особу, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, та членів її сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, або на дитину, розлучену з сім'єю, від імені якої заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, подав її законний представник;

заповнює інші необхідні документи;

оформлює особову справу;

роз'яснює порядок звернення про надання безоплатної правової допомоги;

заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи;

забезпечує переклад заяв та анкет з іноземної на українську мову. Заяви та анкети складені російською мовою можуть залишатись без перекладу.

Стаття 8. Попередній розгляд заяв

Deleted: ¶

Deleted: 9

1. Протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації заяви орган міграційної служби проводить співбесіду із заявником, розглядає відомості, наведені в заяві, та інші документи, вимагає додаткові відомості і приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення зазначених питань.

Deleted: Орган міграційної служби, який прийняв до розгляду заяву іноземця чи особи без громадянства про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, видає заявникові довідку про звернення за захистом в Україні та реєструє заявника.

У випадку подання законним представником дитини, розлученої з сім'єю, заяви про визнання її біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, приймається рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, без попереднього розгляду заяви.

2. За бажанням заявника участь у попередньому розгляді заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, бере адвокат. Порядок призначення адвоката встановлюється законом про безоплатну правову допомогу.

3. Співбесіда із заявником, за його проханням, проводиться співробітником органу міграційної служби тієї ж статі, що і заявник. Під час співбесіди заявникові, який не володіє українською або російською мовами, орган міграційної служби забезпечує перекладача з мови, якою заявник може спілкуватися. Заявник має право залучити перекладача за свій рахунок або за рахунок інших юридичних чи фізичних осіб. Перекладач повинен суворо дотримуватися конфіденційності з обов'язковим оформленням органом міграційної служби розписки про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника.

4. Результати співбесіди фіксуються в протоколі та засвідчуються підписом заявника, після його усного перекладу заявникові. Причини відмови заявника підписати протокол вносяться до його особової справи співробітником органу міграційної служби. Копія протоколу співбесіди надається заявникові, його представнику або законним представникам. Результати співбесіди можуть також фіксуватися на аудіо та відео носіях, що додаються до особової справи заявника.

5. Рішення про оформлення або відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, приймається на підставі письмового висновку працівника, який веде справу, і оформлюється наказом керівника органу міграційної служби. У письмовому висновку обов'язково робиться посилання на використану інформацію про країну походження заявника, включаючи сторінки, назви інформаційних звітів, роки та назви установ чи організацій, що його підготували, та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесіди із заявником.

6. У разі прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби продовжує термін дії довідки про звернення за захистом в Україні.

Deleted: 5

7. Рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, приймаються за заявами, які:

Deleted: 6

1) є очевидно необґрунтованими, тобто якщо заявник не вказав у заяві або під час співбесіди жодної умови, передбаченої пунктами 1 або 2 статті 1 цього Закону;

2) носять характер зловживання, тобто якщо заявник з метою визнання його біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, видає себе за іншу особу, а так само за заявами, поданими особами, яким було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, у зв'язку з відсутністю умов, передбачених для визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, встановлених відповідно пунктом 1 чи пунктом 2 статті 1 цього Закону, якщо зазначені умови не змінилися.

Deleted: якщо у заявника відсутні умови, передбачені відповідно пунктом 1 чи пунктом 14 статті 1 цього Закону, а також коли заяви

Deleted: :

8. У разі прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилає чи видає під підпис заявникові або його законному представникові чи представникові (якщо такий є), копію рішення і письмове повідомлення з викладенням причин відмови (що має включати як посилання на відповідну норму права, що стала підставою прийняття рішення, так і вказувати мотиви прийняття рішення) і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

Deleted: 14

Deleted: ¶
7

Formatted

Formatted: Font: 14 pt, Not Highlight

Formatted: Font: 14 pt, Not Highlight

Formatted: Font: 14 pt, Not Highlight

Formatted: Font: 14 pt, Not Highlight

Formatted: Font: 14 pt, Not Highlight

Formatted: Font: 14 pt, Not Highlight

Deleted: представникові

9. У разі використання заявником права на оскарження, орган міграційної служби до прийняття остаточного рішення залишає на зберіганні національний паспорт та інші документи, що перебували на зберіганні в органі міграційної служби, продовжує термін дії довідки про звернення за захистом в Україні, а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

10. Заявник, його законний представник або представник мають право на будь-якій стадії процедури розгляду заяв знайомитися з усіма матеріалами своєї справи, робити з неї копії та виписки, якщо інший режим доступу до інформації не визначений законом.

11. Доказом використання заявником права на оскарження можуть бути копія позовної заяви до суду з відміткою канцелярії суду, копії поштових документів (квитанція, опис) в разі надсилання скарги поштою, або інші документи, які підтверджують оскарження.

12. У разі не використання заявником права на оскарження протягом семи робочих днів з дня його письмового повідомлення про прийняте рішення про

відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні, повертає національний паспорт та інші документи, що перебували на зберіганні в органі міграційної служби.

Formatted: Highlight

13. Особа, яка отримала повідомлення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і не використала права на його оскарження, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених законом України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства.

Стаття 9. Умови, за яких особа не визнається біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

1. Не може бути визнана біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, особа:

яка вчинила злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

яка вчинила злочин неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою бути визнаною біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, якщо таке діяння віднесено Кримінальним кодексом України до тяжких або особливо тяжких злочинів;

яка винна у вчиненні дій, що суперечать меті та принципам Організації Об'єднаних Націй;

стосовно якої встановлено, що умови, передбачені відповідно пунктом 1 чи пунктом 2 статті 1 цього Закону, відсутні;

яка до прибуття в Україну з наміром бути визнаною біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, перебувала в третій безпечній країні. Дія цього абзацу не поширюється на дітей, розлучених з сім'ями, а також на осіб, які народилися чи постійно проживали на території України, а також їхніх нащадків (дітей, онуків).

Deleted: У разі прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби протягом трьох робочих днів з дня його прийняття видає заявникові або його законному представникові письмове повідомлення з викладенням причин відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

Formatted: Ukrainian

Formatted: Normal, Indent: First line: 6.3 mm, Space Before: 6 pt

Стаття 10. Порядок розгляду заяви після прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

1. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, здійснюється органами міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі протягом двох місяців з дня прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту. У разі потреби строк розгляду може бути продовжено

Deleted: ¶

керівником органу міграційної служби за вмотивованим поданням працівника, який розглядає заяву, але не більше ніж до трьох місяців.

2. У випадку направлення заявника до пункту тимчасового розміщення, його особова справа направляється протягом п'яти робочих днів до органу міграційної служби, на території якого розташований пункт.

3. Працівником органу міграційної служби проводяться співбесіди із заявником, його дружиною або чоловіком або його законним представником, які мають на меті виявити додаткову інформацію, необхідну для оцінки справжності фактів, повідомлених заявником або його законним представником.

4. Співбесіда із заявником, його дружиною або чоловіком проводиться за правилами, встановленими частинами другою – четвертою статті 8 цього Закону.

5. Під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, дитини, розлученої з сім'єю, співбесіда проводиться з її законним представником та такою дитиною, якщо вік та рівень розвитку дитини є достатніми для проведення такої співбесіди.

Співбесіда з дитиною, розлученою з сім'єю, проводиться в присутності її законного представника, який подав від імені дитини заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, а також психолога і педагога.

6. Під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, дитини, розлученої з сім'єю, обов'язковою є участь адвоката. Порядок призначення адвоката встановлюється законом про безоплатну правову допомогу.

7. У разі виникнення сумніву щодо віку дитини, орган міграційної служби за згодою дитини або згодою її законного представника, направляє таку дитину на обстеження для встановлення віку, що проводиться у порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

8. Працівником органу міграційної служби проводиться аналіз інформації про країну походження заявника та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесід із заявником.

9. Орган міграційної служби разом з органами Служби безпеки України здійснює перевірку наявності обставин, за наявності яких особа не може бути визнана біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 9 цього Закону.

10. У разі відсутності у заявника документів, що посвідчують особу, або якщо такі документи є підробленими або фальшивими, для встановлення особи заявника органом міграційної служби разом з відповідними органами

Deleted: 2

Deleted: ¶

Deleted: -

Deleted: і третьою

Deleted: 9

Deleted: 3

Deleted: 4

Deleted: 5

Formatted: Font: 14 pt

Deleted: 6

Deleted:

Deleted: 7

Deleted: 7

Служби безпеки України згідно з законодавством України проводиться ідентифікація особи.

11. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, повідомленої заявником, необхідності у встановленні справжності і дійсності поданих ним документів орган міграційної служби має право звертатися з відповідними запитами до органів Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів стосовно особи, заява якої розглядається. З метою забезпечення конфіденційності інформації про заявників та захисту членів їх сімей, які можуть залишатись в країні їх походження, Служба безпеки України та її органи під час проведення зазначених заходів повинні уникати надсилання запитів до компетентних органів країни походження заявників, а також прямих контактів з цими органами.

Deleted: 8

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

12. У разі не підтвердження сумнівів, вони повинні трактуватися на користь заявника.

13. Орган міграційної служби направляє особу, яка подала заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, на медичне обстеження, що проводиться у порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

Deleted: ¶
9

Formatted: Indent: First line: 6.3 mm

14. Документи, отримані або підготовлені органом міграційної служби під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, долучаються до особової справи заявника.

Deleted: 0

15. Після вивчення документів, перевірки фактів, повідомлених особою, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби готує письмовий висновок щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту з посиланнями на використану інформацію про країну походження заявника, включаючи сторінки, назви інформаційних звітів, роки та назви установ чи організацій, що його підготували, та її співвідношення із змістом заяви та відомостями, отриманими під час співбесіди із заявником.

Formatted: Font: 14 pt

Deleted: 1

16. Особова справа заявника разом з письмовим висновком органу міграційної служби, який розглядав заяву, надсилається до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції для прийняття остаточного рішення за заявою.

Deleted: .

Formatted: Font color: Auto

Deleted: 2

17. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, за відповідним клопотанням заявника може бути припинений.

Deleted: 3

18. Розгляд заяви також може бути призупинений у випадку залишення заявником місця для проживання, визначеного органом міграційної служби, або пункту тимчасового розміщення, а також його неявки для проходження процедури попереднього розгляду заяв або оформлення документів. У випадку повернення заявника до процедури попереднього розгляду заяв або

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

оформлення документів, включаючи випадки його повернення до України за угодами про реадмісію, заява повинна бути розглянута органами міграційної служби по суті.

Deleted: ¶

Стаття 11. Прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

1. Рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, у тому числі стосовно дітей (членів сім'ї заявника, або які знаходяться під його опікою чи піклуванням) внесених до анкети заявника, на визнання яких біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту, є письмова згода заявника, висловлена в анкеті чи заяві, приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції протягом місяця з дня отримання особою справи заявника та письмового висновку органу міграційної служби, який розглядав заяву. У разі потреби строк прийняття рішення може бути продовжено керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, але не більше ніж до трьох місяців.

Formatted: Normal, Indent: First line: 6.3 mm, Space Before: 6 pt

2. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції може вимагати додаткової інформації від органу міграційної служби, який здійснював розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted:

3. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, потреби у встановленні справжності і дійсності документів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції має право звертатися з відповідними запитом до Міністерства закордонних справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів стосовно особи, особова справа якої розглядається. З метою забезпечення конфіденційності інформації про заявників та захисту членів їх сімей, які можуть залишатись в країні їх походження, Служба безпеки України або Міністерства внутрішніх справ України під час проведення зазначених заходів повинні уникати надсилання запитів до компетентних органів країни походження заявників, а також прямих контактів з цими органами.

4. У разі не підтвердження сумнівів, вони повинні трактуватися на користь заявника.

5. Документи, отримані або підготовлені спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції під час прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, долучаються до особою справи заявника.

Deleted: ¶
4

Formatted: Indent: First line: 6.3 mm

6. На основі всебічного вивчення і оцінки всіх документів та матеріалів, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, спеціально уповноважений центральний

Deleted: 5

орган виконавчої влади з питань міграції приймає рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, чи про відмову у визнанні біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту.

7. Іноземець або особа без громадянства визнається біженцем в Україні або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, безстроково.

Deleted: 6

8. Рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції протягом трьох робочих днів з дня його прийняття разом з особою справою заявника надсилається до органу міграційної служби, який розглядав заяву.

Deleted: 7

9. Орган міграційної служби протягом семи робочих днів з дня отримання рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, видає кожній особі, яка досягла шістнадцяти років, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні. Дитині, розлученій з сім'єю, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, видається до досягнення шістнадцятирічного віку. Під час видачі посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, довідка про звернення за захистом в Україні вилучається.

Deleted: 8

10. Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, є підставою для реєстрації в органі міграційної служби за місцем проживання біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 9

11. Відомості про членів сім'ї біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту, які відповідно визнані разом із заявником і які не досягли шістнадцятирічного віку, заносяться до посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, одного з батьків, а у разі відсутності батьків - діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників, або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

Deleted: 0

Deleted:

12. У випадку, якщо видача посвідчення необхідна для реалізації неповнолітньою особою, зазначеною в абзаці 11 цієї статті, своїх прав на освіту, лікування тощо, за клопотанням батьків чи законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом тощо, такій особі може бути, як виняток, видане відповідне посвідчення після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

13. Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту, видається строком на два роки.

Deleted: 1

Deleted: 1

Під час перереєстрації біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби за місцем їх проживання продовжує дію посвідчення біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту.

14. Особа, яку визнано біженцем, та особа, яка потребує допоміжного захисту в Україні, і які досягли шістнадцятирічного віку, мають право

Deleted: 2

отримати проїзний документ для виїзду за кордон у порядку, встановленому законодавством України. Дитина, яка розлучена з сім'єю, і її визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, має право за клопотанням її законних представників на отримання проїзного документа для виїзду за кордон до досягнення шістнадцятирічного віку.

15. У випадку, якщо видача проїзного документа для виїзду за кордон необхідна для реалізації неповнолітньою особою, зазначеною в абзаці 11 цієї статті, своїх прав на освіту, лікування тощо, за клопотанням батьків чи законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом тощо, такій особі може бути, як виняток, виданий відповідний проїзний документ для виїзду за кордон після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

16. Якщо спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції прийняв рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає під підпис особі, стосовно якої прийнято це рішення, або законному представнику, чи її представнику (якщо такий є) копію такого рішення та письмове повідомлення з викладенням причин відмови (що має включати як посилання на відповідну норму права, що стала підставою прийняття рішення, так і вказувати мотиви прийняття рішення) і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

Deleted: 1

Deleted: 3

17. У разі використання заявником права на оскарження, орган міграційної служби до прийняття рішення за скаргою, залишає на зберіганні національний паспорт та інші документи, продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні, а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

18. Заявник, його законний представник або представник мають право на будь-якій стадії процедури розгляду заяв знайомитися з усіма матеріалами своєї справи, робити з неї копії та виписки, якщо інший режим доступу до інформації не визначений законом.

19. Доказом використання заявником права на оскарження можуть бути копія позовної заяви до суду з відміткою канцелярії суду, копії поштових документів (квитанція, опис) в разі надсилання скарги поштою, або інші документи, які підтверджують оскарження.

20. У разі не використання заявником права на оскарження протягом семи робочих днів з дня його письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову у визнанні біженцем, або особою, потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи довідку про звернення та повертає національний паспорт та інші документи, що перебувають на зберіганні в органі міграційної служби.

21. Протягом трьох робочих днів з дня письмового повідомлення особи про прийняте рішення та надання їй копії рішення орган міграційної служби надсилає інформацію про прийняття такого рішення до відповідного органу внутрішніх справ.

22. Особа, яка отримала повідомлення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і не використала права на його оскарження, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених законом України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства.

Deleted: Довідка про звернення за захистом в Україні продовжується, якщо особа оскаржує таке рішення. ¶

Deleted: 4

Formatted: Font: 14 pt

Стаття 12. Втрата і позбавлення статусу біженця та допоміжного захисту та скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту

Deleted:

1. Статус біженця та допоміжний захист втрачаються, якщо особа:

1) добровільно та ефективно знову скористалася захистом країни громадянської належності (підданства);

2) набула громадянство України або добровільно набула громадянство, яке мала раніше, або набула громадянство іншої держави і користується її захистом;

3) добровільно повернулася до країни, яку вона залишила чи за межами якої перебувала внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань, Повернення повинно мати реальний, основоположний та довгостроковий характер;

Formatted: Normal, Indent: First line: 6.3 mm, Space Before: 6 pt

Formatted: Russian (Russia)

Deleted: ;

4) будучи особою без громадянства, може повернутися в країну свого попереднього постійного проживання, оскільки обставини, за яких було визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, більше не існують, Повернення повинно мати реальний, основоположний та довгостроковий характер;

Formatted: Font color: Auto

Deleted: ;

Formatted: Russian (Russia)

Formatted: Font color: Auto

5) отримала притулок чи дозвіл на постійне проживання в іншій країні;
6) не може більше відмовлятися від користування захистом країни своєї громадянської належності, оскільки обставини, на підставі яких особу було визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, більше не існують.

2. Положення пункту 4 частини першої цієї статті не поширюється на біженця чи особу, яка потребує допоміжного захисту, якщо він (вона) може навести достатні обґрунтування, які впливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови повернутися в країну свого попереднього постійного проживання.

3. Положення пункту 6 частини першої цієї статті не поширюється на біженця чи особу, яка потребує допоміжного захисту, якщо він (вона) може навести достатні обґрунтування, які впливають з попередніх переслідувань,

для своєї відмови користуватися захистом країни своєї громадянської належності.

4. Підставою для подання органу міграційної служби про втрату статусу біженця або допоміжного захисту може бути особиста заява біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту, або клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

5. Особа позбавляється статусу біженця або допоміжного захисту, якщо вона займається діяльністю, що становить загрозу національній безпеці.

Deleted: , громадському порядку, здоров'ю населення України

6. Рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує тимчасового захисту, скасовується, якщо вона повідомила недостовірні відомості, пред'явила підроблені чи фальшиві документи, що стали підставою для визнання особи біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту або якщо за цих причин, або через відсутність відповідної інформації, не була застосована стаття 9 цього Закону.

7. Підставою для подання органу міграційної служби про позбавлення статусу біженця або допоміжного захисту може бути клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

8. Органи міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за наявності підстав, зазначених у частинах першій, п'ятій та шостій цієї статті, вносять до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції подання про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або про скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, за власною ініціативою.

9. Орган міграційної служби надає копію подання особі яку визнано біженцем, або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, або її законному представнику, чи представнику (якщо такий є) для ознайомлення.

10. У поданні про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, мають бути викладені обставини та долучені документи, що підтверджують наявність підстав для втрати або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або для скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 9

11. Рішення про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції за поданням органу міграційної служби за місцем проживання біженця чи особи, яка потребує допоміжного захисту, протягом місяця з дня отримання подання та його особової справи. У разі потреби строк прийняття рішення може бути продовжено керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, але не більше ніж до трьох місяців.

Deleted: 0

12. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції може вимагати додаткової інформації від органу міграційної служби, який вніс подання.

Deleted: 1

13. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, викладеної у поданні, потреби у встановленні справжності і дійсності документів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції має право звертатися з відповідними запитами до Міністерства закордонних справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів щодо особи, стосовно якої вирішується питання про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 2

14. У разі не підтвердження сумнівів, вони повинні трактуватися на користь заявника.

15. Подання щодо втрати та позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, документи, отримані або підготовлені під час розгляду подання, додаються до особової справи біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 3

16. На основі всебічного вивчення і оцінки документів та матеріалів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції приймає рішення про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту, а також про скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, або про відсутність підстав для втрати або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 4

17. Рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції протягом трьох робочих днів з дня його прийняття разом з особовою справою біженця або особи, яка потребує допоміжного захисту, надсилається до органу міграційної служби за місцем проживання особи.

Deleted: 5

18. Орган міграційної служби за місцем проживання особи, стосовно якої прийнято рішення про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або скасовано рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає під підпис особі, стосовно якої прийнято це рішення, або її законному представнику, чи представнику (якщо такий є) письмове повідомлення з викладенням причин такого рішення і роз'ясненням порядку його оскарження.

Formatted: Ukrainian

Deleted: 6

Formatted: Ukrainian

Deleted: iii

19. У разі використання особою права на оскарження, орган міграційної служби до прийняття рішення за скаргою, залишає на зберіганні

Formatted: Normal, Indent: First line: 9.5 mm, Space Before: 6 pt

національний паспорт та інші документи, а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

20. Особа, стосовно якої прийняте відповідне рішення, його законний представник або представник (якщо такий є) мають право на будь-якій стадії процедури втрати або позбавлення статусу біженця або допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту знайомитися з усіма матеріалами своєї справи, робити з неї копії та виписки, якщо інший режим доступу до інформації не визначений законом.

21. Доказом використання заявником права на оскарження можуть бути копія позовної заяви до суду з відміткою канцелярії суду, копії поштових документів (квитанція, опис) в разі надсилання скарги поштою, або інші документи, які підтверджують оскарження.

22. У разі не використання особою права на оскарження протягом семи робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та їх проїзні документи для виїзду за кордон або визнає їх недійсними, про що інформується орган внутрішніх справ за місцем проживання особи протягом трьох робочих днів та повертає особі національний паспорт та інші документи, що перебувають на зберіганні в органі міграційної служби.

23. Особа, яка не використала права на оскарження рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених законом України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства.

Deleted: Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та їх проїзні документи для виїзду за кордон вилучаються або визнаються недійсними. ¶

Formatted: Indent: First line: 6.3 mm

Deleted: 17

Стаття 13. Оскарження рішень щодо статусу біженця та допоміжного захисту

1. Рішення органу міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, протягом семи робочих днів з дня отримання повідомлення про відмову можуть бути оскаржені до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, а так само до суду, в установленому законом порядку.

2. Всі рішення, що приймаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції щодо визнання іноземця або особи без громадянства біженцем або особою, яка потребує

Deleted: про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

допоміжного захисту, а також рішення про втрату або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту, про скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, можуть бути оскаржені у встановленому законом порядку до суду.

3. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції після реєстрації скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, через відповідний орган міграційної служби продовжує термін дії довідки про звернення за захистом в Україні.

Deleted: про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, чи скарги

4. Якщо особа або її законний представник оскаржують рішення органу міграційної служби або спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції в судовому порядку, орган міграційної служби або спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції через відповідний орган міграційної служби продовжує термін дії довідки про звернення за захистом в Україні.

5. Рішення за скаргою приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції протягом місяця з дня отримання особової справи. У разі потреби строк прийняття рішення може бути продовжено керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, але не більше ніж до трьох місяців.

6. Особа, скарга якої розглядається, або законний представник такої особи мають право брати участь у розгляді їх скарги.

7. За бажанням особи участь у розгляді скарги бере адвокат. Участь адвоката у розгляді скарги щодо дитини, розлученої із сім'єю, або недієздатної особи є обов'язковою. Порядок призначення адвоката встановлюється законом України про безоплатну правову допомогу.

8. Якщо спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції або суд прийняв позитивне рішення за скаргою заявника, орган міграційної служби протягом семи робочих днів з дня його отримання приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і продовжує термін дії довідки про звернення за захистом в Україні.

9. Особа, яка отримала повідомлення про відхилення скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і не використала права на його оскарження до суду, повинна залишити територію України в установленій строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених законом України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства.

10. У разі прийняття судом рішення про задоволення скарги особи про відмову в визнанні особи біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні (що також включає, за наявності достатніх підстав, зобов'язати відповідача визнати особу біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту), втрату або позбавлення статусу біженця чи

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

допоміжного захисту спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції протягом семи робочих днів з дня його отримання приймає відповідне рішення і повідомляє про це орган міграційної служби за місцем проживання заявника.

Розділ III. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ БІЖЕНЦІВ І ОСІБ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМІЖНОГО ЗАХИСТУ

Стаття 14. Права та обов'язки особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні

1. Особа, яка перебуває в Україні на законних підставах та подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні безпосередньо до органу міграційної служби має право на:

термінову медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України;

піднайм житлового приміщення, проживання у родичів, у готелі або користування житлом, наданим у пункті тимчасового розміщення або у місці визначеному органом міграційної служби;

переклад;

безоплатну правову допомогу в порядку, встановленому законом України про безоплатну правову допомогу.

ознайомлюватися із матеріалами своєї справи;

контакти з Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців, іншими міжнародними організаціями;

контакти із представниками (зазначені в пункті 10 статті 1 цього Закону).

2. Особа, яка перебуває в Україні на законних підставах та подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні безпосередньо до органу міграційної служби зобов'язана:

дотримуватись вимог законодавства України, а також заходів щодо підтримання громадського порядку;

подати до відповідного органу міграційної служби відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

у разі одержання направлення органу міграційної служби відбуту до визначеного місця тимчасового проживання;

з'являтися до відповідного органу міграційної служби у визначений ним строк;

повідомляти орган міграційної служби, до якого було подано заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, про свої виїзди за межі території адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюються повноваження цього органу.

3. Особа, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, під час: її адміністративного затримання в місцях утримання правоохоронних органів або перебування в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні або перебування в пункті пропуску через державний кордон України (транзитній зоні), має право на:

термінову медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України;

переклад;

безоплатну правову допомогу в порядку, встановленому законом України про безоплатну правову допомогу.

ознайомлюватися із матеріалами своєї справи;

контакти з Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців, іншими міжнародними організаціями та побачення з їх співробітниками за умов, що забезпечують конфіденційність спілкування;

контакти із представниками (зазначені в пункті 10 статті 1 цього Закону).

утримання окремо від інших осіб, що перебувають в адміністративному затриманні в місцях утримання правоохоронних органів або в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, із дотриманням принципу єдності її сім'ї;

звільнення з місць утримання або з пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні або на перетинання державного кордону України на підставі рішення органу міграційної служби про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту або у випадку оскарження рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, після продовження дії довідки про звернення за захистом в Україні органом міграційної служби.

4. Особа, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, під час: її адміністративного затримання в місцях утримання правоохоронних органів або перебування в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні або перебування в пункті пропуску через державний кордон України (транзитній зоні), зобов'язана:

подати до відповідного органу міграційної служби відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

5. Особа, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, під час її тимчасового арешту за

Formatted: Font: 14 pt

підозрою, що особа вчинила злочин за межами України або екстрадиційного арешту, має право на:

термінову медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України;

переклад;

безоплатну правову допомогу в порядку, встановленому законом України про безоплатну правову допомогу.

ознайомлюватися із матеріалами своєї справи;

контакти з Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців, іншими міжнародними організаціями та побачення з їх співробітниками за умов, що забезпечують конфіденційність спілкування;

контакти із захисником і побачення з ним за умов, що забезпечують конфіденційність спілкування;

розгляд її справи в найбільш пріоритетному порядку органом міграційної служби та спеціально уповноваженим центральним орган виконавчої влади з питань міграції;

брати участь у розгляді судом їх скарг на рішення щодо статусу біженця та допоміжного захисту;

звільнення в день отримання органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні

6. Особа, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, під час її тимчасового арешту за підозрою, що особа вчинила злочин за межами України або екстрадиційного арешту, зобов'язана:

подати до відповідного органу міграційної служби відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

Стаття 15. Права та обов'язки особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

1. Особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, має право на:

переклад;

тимчасове працевлаштування, навчання, медичну допомогу у порядку, встановленому законодавством України;

Formatted: Font: 14 pt, Russian (Russia)

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt, Russian (Russia)

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt, Russian (Russia)

Formatted: Font: 14 pt

адекватні умови щодо прийому;

проживання у родичів, у готелі, піднайом житлового приміщення або користування житлом, наданим у пункті тимчасового розміщення біженців;

отримання державної компенсації за витратами щодо їх розміщення тими вразливими заявниками та членами їх сімей, які не були поміщені до пунктів тимчасового розміщення біженців;

безоплатну правову допомогу в порядку, встановленому законом України про безоплатну правову допомогу.

контакти із представниками (зазначені в пункті 10 статті 1 цього Закону).

контакти з Управлінням Верховного Комісара ООН у справах біженців, іншими міжнародними організаціями та побачення з їх співробітниками за умов, що забезпечують конфіденційність спілкування;

2. Особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, зобов'язана:

дотримуватись вимог законодавства України, а також заходів щодо підтримання громадського порядку;

подати до відповідного органу міграційної служби відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

у разі одержання направлення органу міграційної служби відбутися до визначеного місця тимчасового проживання;

проходити медичне обстеження на вимогу органів міграційної служби;

з'являтися до відповідного органу міграційної служби у визначений ним строк;

повідомляти орган міграційної служби, до якого було подано заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, про свої виїзди за межі території адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюються повноваження цього органу.

Стаття 16. Правовий статус осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні

Deleted: 5

1. Особи, яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні, користуються тими ж правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, - за винятками, встановленими Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Особи, яких визнано біженцями в Україні, вважаються такими, які постійно проживають в Україні з моменту прийняття рішення про визнання їх біженцями.

3. Особи, яких визнано особами, які потребують допоміжного захисту в Україні, вважаються такими, які безстроково на законних підставах перебувають на території України.

Стаття 17. Права особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

Deleted: 6

1. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, має рівні з громадянами України права на:

пересування, вільний вибір місця проживання, вільне залишення території України, за винятком обмежень, які встановлюються законом;

працю;

підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом;

охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування;

відпочинок;

освіту;

свободу світогляду і віросповідання;

направлення індивідуальних чи колективних письмових звернень або особисте звернення до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів;

володіння, користування і розпорядження своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності;

оскарження до суду рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб;

звернення за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

безоплатну правову допомогу в порядку, встановленому законом України про безоплатну правову допомогу.

2. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, має рівні з громадянами України права у шлюбних та сімейних відносинах.

3. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, має право на одержання грошової допомоги, пенсії та інших видів соціального забезпечення в порядку, встановленому законодавством України, та користування житлом, наданим у місці проживання.

4. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, користується іншими правами і свободами, які передбачені Конституцією та законами України.

Стаття 18. Обов'язки особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні

Deleted: 7

1. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, зобов'язана:

дотримуватись вимог законодавства України, а також заходів щодо підтримання громадського порядку;

повідомляти протягом десяти робочих днів органу міграційної служби за місцем проживання про зміни прізвища, складу сім'ї, сімейного стану, місця проживання, набуття громадянства України або іншої держави, надання притулку або дозволу на постійне проживання в іншій державі;

Deleted: 1

у разі зміни місця проживання і переїзду до адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюється компетенція іншого органу міграційної служби, знятися з обліку і стати на облік у відповідному органі міграційної служби за новим місцем проживання;

проходити щорічну перереєстрацію у строки, встановлені органом міграційної служби за місцем проживання.

Стаття 19. Права та обов'язки особи, якій відмовлено в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту та яка втратила чи позбавлена статусу біженця або допоміжного захисту

Deleted: 8

1. Особа, якій відмовлено в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні за відсутності умов, зазначених відповідно у пункті 1 та пункті 2 статті 1 цього Закону, у разі виникнення зазначених умов може повторно звернутися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 14

2. Особа, стосовно якої прийнято рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, втрату або позбавлення статусу біженця або допоміжного захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, і яка оскаржує відповідне рішення до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції або до суду, до прийняття рішення за скаргою має права та обов'язки, передбачені статтею 15 цього Закону.

Deleted: 4

3. Особа, яка отримала повідомлення суду про підтвердження рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, чи визнана біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, або втрату чи позбавлення статусу біженця або допоміжного захисту, скасування рішення про визнання біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, повинна залишити територію України в установленій строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених законом України про правовий статус іноземців та осіб без громадянства.

РОЗДІЛ IV. ТИМЧАСОВИЙ ЗАХИСТ

Стаття 20. Підстави і строк надання тимчасового захисту

Deleted: 19

1. Якщо на територію України із країни, яка має спільний кордон з Україною, масово прибувають особи у зв'язку з подіями, зазначеними в пункті 3 статті 1 цього Закону, за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції Кабінет Міністрів України приймає постанову про надання таким особам тимчасового захисту.

Deleted: 15

2. Кабінетом Міністрів України регулюються питання прийняття осіб, які потребують тимчасового захисту, визначення їх місць розміщення, порядку реєстрації, життєвого забезпечення, фінансування.

3. Тимчасовий захист особам надається Кабінетом Міністрів України на строк до припинення обставин у їхніх країнах походження, через які вони змушені були прибути на територію України, але не більше, ніж на рік. Строк тимчасового захисту може бути продовжений, на підставі щорічного перегляду обставин, які призвели до переміщення осіб.

Deleted: але не більше, ніж на рік

4. Кожній повнолітній особі, яка належить до осіб, яким надано тимчасовий захист в Україні, органом міграційної служби видається посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні.

Стаття 21. Правовий статус осіб, яким надано тимчасовий захист

Deleted: 0

1. Особи, яким надано тимчасовий захист в Україні, є іноземцями чи особами без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах на період дії обставин, за наявності яких тимчасовий захист було надано.

Стаття 22. Права осіб, яким надано тимчасовий захист

Deleted: 1

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, мають право на:

безоплатне проживання в місцях, визначених Кабінетом Міністрів України;

забезпечення достатнім харчуванням, ліками, одягом, з урахуванням спеціальних потреб дітей, в тому числі новонароджених, осіб із захворюваннями, осіб похилого віку;

роботу в Україні на строк, на який надано тимчасовий захист;

отримання грошової допомоги, якщо у них немає інших доходів в Україні;

свободу пересування по території України на тих самих умовах, що визначаються законами України для іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах;

безоплатну невідкладну медичну допомогу в державних закладах охорони здоров'я;

добровільне повернення в країну походження;

на подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, в порядку, встановленому цим Законом;

отримання інформації про свої права та обов'язки рідною або зрозумілою їм мовою;

користування іншими правами, які їм гарантуються у відповідності з міжнародними договорами, законами та іншими нормативно-правовими актами України.

2. Неповнолітня особа, яка отримала тимчасовий захист в Україні, має право на виховання та навчання в державних та комунальних дошкільних, загальноосвітніх та професійних навчальних закладах у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань освіти.

Стаття 23. Обов'язки осіб, яким надано тимчасовий захист

Deleted: 2

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, зобов'язані:
дотримуватись вимог Конституції та законів України;
надати всі документи, що є в наявності, та достовірну інформацію про себе;

пройти ідентифікацію особи у разі відсутності документів, що посвідчують особу, або у випадку пред'явлення підробленого або фальшивого документа;

пройти реєстрацію;

пройти обов'язкове медичне обстеження;

виконувати інші зобов'язання нарівні з іноземцями та особами без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають в Україні.

Стаття 24. Джерела покриття витрат на тимчасовий захист іноземців та осіб без громадянства в Україні

Deleted: 3

1. Надання тимчасового захисту іноземцям та особам без громадянства здійснюється за кошти Державного бюджету України. В порядку, встановленим законодавством України, надання тимчасового захисту іноземцям та особам без громадянства може здійснюватися за кошти міжнародних організацій, благодійних фондів та громадських організацій.

Стаття 25. Документ, що посвідчує надання іноземцям та особам без громадянства тимчасового захисту в Україні

Deleted: 4

1. Іноземцям та особам без громадянства, яким надано тимчасовий захист в Україні, видається посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні, що діє протягом періоду надання тимчасового захисту.

Стаття 26. Припинення тимчасового захисту

Deleted: 5

1. Тимчасовий захист припиняється, якщо:
особи можуть повернутися до країни походження внаслідок припинення дії обставин, за наявності яких тимчасовий захист було надано;

особи переїжджають на проживання в іншу країну.

2. Рішення про припинення тимчасового захисту приймається Кабінетом Міністрів України.

3. До прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про припинення тимчасового захисту осіб такий захист припиняється щодо окремої особи, якщо вона подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, з моменту прийняття органом міграційної служби рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

4. Рішення про припинення тимчасового захисту щодо особи, зазначеної у частині третій цієї статті, приймається органом міграційної служби, який прийняв стосовно неї рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

Стаття 27. Підстави позбавлення тимчасового захисту в індивідуальному порядку

Deleted: 6

1. До прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про припинення тимчасового захисту особа позбавляється тимчасового захисту, якщо вона:

вчинила злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

вчинила злочин неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою отримання тимчасового захисту, якщо таке діяння віднесено Кримінальним кодексом України до тяжких або особливо тяжких злочинів.

2. Рішення про позбавлення тимчасового захисту щодо особи приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції.

Розділ V. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ВИРІШЕННІ ПИТАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ БІЖЕНЦЯМИ ТА ОСОБАМИ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМІЖНОГО АБО ТИМЧАСОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 28. Повноваження Кабінету Міністрів України

Deleted: 7

1. Кабінет Міністрів України:
визначає у проекті Державного бюджету України обсяги фінансування заходів, які здійснюються на виконання цього Закону;

приймає за пропозицією спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції рішення про тимчасовий захист осіб та про припинення тимчасового захисту;

затверджує положення про посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує допоміжного захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, про проїзний документ біженця та проїзний документ особи, якій надано допоміжний захист, інші необхідні документи;

визначає порядок працевлаштування, навчання, надання особам, щодо яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні, яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту, або яким надано тимчасовий захист медичної допомоги, грошової допомоги, пенсій, інших видів соціального забезпечення;

встановлює порядок видачі в'їзних віз членам сім'ї осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні та яким надано тимчасовий захист в Україні.

Стаття 29. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції

Deleted: 8

1. До компетенції спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції належить:

утворення, реорганізація та ліквідація органів міграційної служби, затвердження положення про ці органи та їх штатну чисельність;

затвердження правил розгляду заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

прийняття рішень про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, рішень про втрату, позбавлення статусу біженця та допоміжного захисту та скасування рішення про визнання біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту;

подання Кабінету Міністрів України пропозицій щодо необхідності прийняття рішення про тимчасовий захист та про припинення тимчасового захисту;

прийняття рішення про позбавлення іноземця чи особи без громадянства тимчасового захисту;

координація взаємодії органів виконавчої влади з питань, що стосуються біженців та осіб, які потребують допоміжного або тимчасового захисту;

розроблення і затвердження зразків заяви про визнання біженцем, або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні та довідки про звернення за захистом в Україні;

розгляд скарг на рішення органів міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі про відмову у прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, та про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує

допоміжного захисту, та скасування цих рішень, якщо вони були прийняті з порушенням законодавства;

направлення запитів до компетентних органів влади інших держав щодо наявності в цих країнах членів сім'ї осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні, або яких було визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні, та правових підстав для їх возз'єднання із сім'ями або членами сімей;

видача проїзних документів іноземцям та особам без громадянства, яких було визнано біженцями іншими країнами-учасниками Конвенції про статус біженців 1951 року та/або Протоколу щодо статусу біженців 1967 року;

ведення централізованого обліку та створення централізованої інформаційної системи про осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

збір та аналіз інформації щодо наявності у країнах походження біженців та осіб, які потребують допоміжного або тимчасового захисту, умов, зазначених у пунктах 1, 14, 15 статті 1 цього Закону;

утворення, реорганізація, утримання та ліквідація пунктів тимчасового розміщення біженців, затвердження положення про ці пункти та їх штатну чисельність;

підготовка до розгляду Кабінетом Міністрів України пропозицій про визначення обсягів фінансування заходів, які здійснюються на виконання цього Закону;

контроль за виконанням цього Закону.

Стаття 30. Повноваження органів міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі

Deleted: 29

1. Органи міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі підпорядковуються спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади з питань міграції.

2. До компетенції органів міграційної служби належить:

прийняття від іноземців та осіб без громадянства заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

проведення дактилоскопії осіб, які подали заяви;

сприяння у влаштуванні у відповідні дитячі заклади чи сім'ї дітей, розлучених з сім'єю;

сприяння дітям, розлученим з сім'єю, у розшуку батьків або інших їх законних представників;

прийняття рішень про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, втрати або позбавлення статусу біженця чи допоміжного захисту або скасування рішень про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

розгляд заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та підготовка письмового висновку щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

видача довідок про звернення за захистом в Україні;

видача посвідчень та проїзних документів для виїзду за кордон особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

видача посвідчень особам, яким надано тимчасовий захист;

перереєстрація осіб, яких визнано біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту;

реєстрація осіб, яким надано тимчасовий захист;

визначення місць для тимчасового проживання осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, та направлення їх у пункти тимчасового розміщення біженців;

попереднє визначення місць для проживання осіб, яким надано тимчасовий захист;

прийняття рішення про надання грошової допомоги особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, або яким надано тимчасовий захист;

сприяння у працевлаштуванні особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту, та яких визнано біженцем чи особою, яка потребує допоміжного захисту;

сприяння в отриманні особами, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, соціально-побутових і медичних послуг;

ведення обліку та особових справ осіб, які звернулися із заявами про визнання їх біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

сприяння особам, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту, або яким надано тимчасовий захист, у розшуку та возз'єднанні з членами їх сімей в Україні або за її межами, а також направлення запитів до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції щодо перевірки наявності в інших країнах членів сім'ї зазначених осіб та наявності в них правових підстав для возз'єднання сімей;

реєстрація осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів, які оскаржили чи оскаржують рішення щодо статусу біженця або допоміжного захисту, про відмову в оформленні документів, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, про втрату чи про позбавлення статусів біженця, допоміжного або тимчасового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

підготовка та подання до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції подань про втрату чи позбавлення статусу біженця або допоміжного захисту, про позбавлення тимчасового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту;

представництво в судах спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції за його дорученням;

вирішення інших питань, віднесених законодавством до їхньої компетенції.

Стаття 31. Повноваження інших органів виконавчої влади

Deleted: 0

1. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони державного кордону організовує прийняття заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, від осіб, затриманих за незаконне перетинання державного кордону або спробу такого перетинання з наміром бути визнаним біженцем або особою, яка потребує допоміжного статусу в Україні, та передає протягом 24 годин такі заяви (в тому числі засобами факсимільного зв'язку) до органів міграційної служби, а також, протягом цього ж терміну, надає органам міграційної служби копії дактилоскопічних карток таких осіб (в тому числі на електронних носіях), а у разі звернення до нього осіб, які на законних підставах прибули в Україну з наміром бути визнаним біженцем або особою, яка потребує тимчасового захисту в Україні, роз'яснює їм порядок подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та інформує про місцезнаходження органів міграційної служби.

2. В день отримання повідомлення про прийняття рішення органом міграційної служби про оформлення документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони державного кордону виносить постанову про закриття справи про адміністративне правопорушення щодо особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та коли це необхідно, інформує про це суд. Протягом 24 годин, за винятком коли це припадає на вихідні дні, з моменту винесення постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення, орган спеціально уповноваженого

Formatted: Indent: First line: 9.5 mm

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

центрального органу виконавчої влади з питань охорони державного кордону доставляє особу, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та її особисті речі до органу міграційної служби разом із матеріалами адміністративного затримання та копією постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення.

3. У випадку оскарження затриманим рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, протягом 24 годин після продовження органом міграційної служби строку дії довідки про звернення за захистом в Україні, орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони державного кордону звільняє затриманого та передає його органу міграційної служби.

4. Органи Міністерства внутрішніх справ України організують прийняття заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, від осіб, затриманих за незаконне перебування в Україні, або до яких застосовано тимчасовий арешт за підозрою, що вони вчинили злочин за межами України або екстрадиційний арешт та передають протягом 24 годин такі заяви (в тому числі засобами факсимільного зв'язку) до органів міграційної служби, а також, протягом цього ж терміну, надають органам міграційної служби копії дактилоскопічних карток таких осіб (в тому числі на електронних носіях) а у разі звернення до них осіб, які на законних підставах перебувають в Україні з наміром бути визнаним біженцем або особою, яка потребує тимчасового захисту в Україні, роз'яснює їм порядок подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та інформує про місцезнаходження органів міграційної служби.

5. В день отримання повідомлення про прийняття рішення органом міграційної служби про оформлення документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, орган Міністерства внутрішніх справ України вносить постанову про закриття справи про адміністративне правопорушення щодо особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та коли це необхідно, інформує про це суд. Протягом 24 годин, за винятком коли це припадає на вихідні дні, з моменту винесення постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення, орган Міністерства внутрішніх справ України доставляє особу, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та її особисті речі до органу міграційної служби разом із матеріалами адміністративного затримання та копією постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення.

6. У випадку оскарження затриманим рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, протягом 24 годин після продовження органом міграційної служби строку дії довідки про звернення за захистом в

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Україні, орган Міністерства внутрішніх справ України звільняє затриманого та передає його органу міграційної служби, за винятком ситуацій коли до особи застосовано тимчасовий арешт за підозрою, що вона вчинила злочин за межами України або екстрадиційний арешт.

7. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань виконання покарань та його органи організують прийняття заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, від осіб, до яких застосовано тимчасовий арешт за підозрою, що вони вчинили злочин за межами України або екстрадиційний арешт та передають протягом 24 годин такі заяви (в тому числі засобами факсимільного зв'язку) до органів міграційної служби, а також, протягом цього ж терміну, надають органам міграційної служби копії дактилоскопічних карток таких осіб (в тому числі на електронних носіях).

8. У випадку оскарження особою, до якої застосовано тимчасовий арешт за підозрою, що вона вчинила злочин за межами України або екстрадиційний арешт, рішення щодо статусу біженця та допоміжного захисту органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань забезпечують участь таких осіб у розгляді судом їх скарг на рішення щодо статусу біженця та допоміжного захисту.

9. В день отримання органом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань виконання покарань повідомлення про прийняття рішення спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції про визнання особи, до якої застосовано тимчасовий арешт за підозрою, що вона вчинила злочин за межами України або екстрадиційний арешт біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, звільняє з під варти таку особу.

10. Служба безпеки України та її органи на місцях при зверненні органів міграційної служби у межах своєї компетенції вживають заходів до ідентифікації недокументованих з'явників, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, а також надання органам міграційної служби інформації, щодо осіб, які не визнаються біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 9 цього Закону.

11. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань праці та соціальної політики, його органи на місцях по можливості надають особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання їх біженцем або особою, яка потребує тимчасового захисту, яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, допомогу у працевлаштуванні (з метою сприяння їх місцевій інтеграції), забезпечують призначення особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, грошової допомоги, пенсії, інших видів соціального забезпечення та грошової допомоги особам, яким надано тимчасовий захист.

Deleted: ¶
2

Deleted: виявлення серед осіб, які подали заяви про визнання їх біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, таких

Deleted: 7

Deleted: 3

12. Міністерство закордонних справ України, закордонні дипломатичні установи України беруть участь у підготовці документів та вносять в установленому порядку пропозиції Кабінету Міністрів України щодо укладення міжнародних договорів з питань, пов'язаних із захистом соціальних, економічних та інших прав і інтересів біженців, у тому числі з компенсацією збитків, завданих біженцям, витратами на їх приймання та облаштування; надають спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади з питань міграції інформацію про становище в країнах походження біженців; видають в'їзні візи членам сім'ї осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту в Україні; сприяють добровільному поверненню біженців в країну їх походження чи переселенню у держави, які погоджуються надати їм притулок. Міністерство закордонних справ України здійснює загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів у сфері захисту біженців, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Deleted: 4

13. Закордонні дипломатичні установи України продовжують строк дії проїзних документів для виїзду за кордон біженців та осіб, які потребують допоміжного захисту не більше ніж на шість місяців у випадках перебування таких осіб за кордоном.

14. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я встановлює порядок медичного обстеження осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту та порядок визначення віку особи. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації при зверненні органів міграційної служби забезпечують обов'язкове медичне обстеження, у разі необхідності - лікування осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні, та яких визнано біженцями або особами, які потребують допоміжного захисту.

Deleted: 1
5

15. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань освіти, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації сприяють задоволенню освітніх потреб осіб (з метою сприяння їх місцевій інтеграції), стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту.

Deleted: 6

16. Органи опіки та піклування є законними представниками дітей, розлучених з сім'ями. Вони вживають заходів для тимчасового влаштування у відповідні дитячі заклади або сім'ї дітей, розлучених з сім'ями, та встановлення опіки чи піклування над такими дітьми, беруть участь у

Deleted: 7

процедурі визнання біженцем дитини, розлученої з сім'єю, сприяють дітям, розлученим з сім'ями, у реалізації їхніх прав.

Розділ VI. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 32. Міжнародне співробітництво з метою захисту прав біженців

Deleted: 1

1. Україна співпрацює з іншими державами, Управлінням Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців, іншими міжнародними організаціями з метою усунення причин виникнення проблеми біженців, поліпшення їх матеріального становища і вдосконалення правового статусу, повернення біженців у країну їх громадянської належності (підданства) або попереднього постійного проживання, а також, у разі потреби, їх переселення до інших країн.

Deleted: а також

Formatted: Font: 14 pt

2. Органи виконавчої влади України надають Управлінню Верховного Комісара ООН у справах біженців безперешкодний доступ до біженців, осіб, які потребують допоміжного або тимчасового захисту, та їх особових справ, необхідні відомості та статистичні дані відносно становища зазначених осіб, виконання Конвенції про статус біженців 1951 року та Протоколу щодо статусу біженців 1967 року, цього Закону, нормативно-правових актів, які стосуються біженців та осіб, які мають право на допоміжний або тимчасовий захист, або їх проектів.

2. Міжнародне співробітництво у розв'язанні проблем біженців здійснюється на основі міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 33. Правовий статус осіб, яких визнано біженцями іншими державами-учасницями Конвенції 1951 року і Протоколу 1967 року, а також яких іноземними державами визнано особами, які потребують допоміжного захисту

Deleted: 2

Deleted: м

Deleted: надано статус

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: 14 pt

1. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами-учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу 1967 року, або яких іноземними державами визнано особами, які потребують допоміжного захисту, і які перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, - за винятками, встановленими Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Formatted: Font: 14 pt

Formatted: Font: Not Bold

Formatted: Font: 14 pt

Deleted:

2. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами-учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу 1967 року, або яких іноземними державами визнано особами, які потребують допоміжного захисту, і які перебувають на території України, жодним чином

Formatted: Ukrainian

Formatted: Normal (Web), Justified

Formatted: Ukrainian

Deleted:

Formatted: Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека через їх расу, віросповідання (релігію), національність, громадянство (підданство), належність до певної соціальної групи або політичні переконання або де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поведінки чи покарання, або загальнопоширеного насильства в ситуаціях міжнародного або внутрішнього збройного конфлікту чи систематичного порушення прав людини, а також через інші причини, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, коли особи не можуть бути повернуті до країн походження.

Formatted: Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

3. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами-учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу 1967 року або яких іноземними державами визнано особами, які потребують допоміжного захисту, і які перебувають в Україні на законних підставах та не мають дійсних проїзних документів для виїзду за кордон, мають право отримати такий документ в порядку, встановленому законодавством України.

Formatted: Font: 14 pt, Ukrainian

Formatted: Font: 14 pt, Font color: Black, Ukrainian

Deleted: 3. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами-учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу 1967 року і які перебувають на території України, не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність видів поведінки і покарання, або з якої вони можуть бути вислані або повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека через їх расу, віросповідання (релігію), національність, громадянство (підданство), належність до певної соціальної групи або політичні переконання.¶

4

4. Особи, яких визнано біженцями іншими державами-учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу 1967 року або яких іноземними державами визнано особами, які потребують допоміжного захисту, у разі отримання ними дозволу на імміграцію в Україні мають право на отримання проїзних документів в Україні.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. З набранням чинності цим Законом визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про біженців" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 250; 2003 р., № 27, ст. 209; 2005 р., № 25, ст. 336).

3. Особи, яким було надано статус біженця в Україні до набрання чинності цим Законом, вважаються такими, яких визнано біженцями безстроково на період дії обставин, зазначених у пункті першому статті 1 цього Закону.

4. Заяви про надання статусу біженця, що були подані до набрання чинності цим Законом, розглядаються у порядку, встановленому ним для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту в Україні.

5. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, які регулюють питання, пов'язані з біженцями, у відповідність з цим Законом.

Стаття 7. Умови, за яких особа не визнається біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту

1. Не може бути визнана біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, особа:

яка вчинила злочин проти миру, військовий злочин або злочин проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

яка вчинила злочин неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою бути визнаною біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, якщо таке діяння віднесено Кримінальним кодексом України до тяжких або особливо тяжких злочинів;

яка винна у вчиненні дій, що суперечать меті та принципам Організації Об'єднаних Націй;

стосовно якої встановлено, що умови, передбачені відповідно пунктом 1 чи пунктом 14 статті 1 цього Закону, відсутні;

яка до прибуття в Україну була визнана біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, в іншій країні;

яка до прибуття в Україну з наміром бути визнаною біженцем або особою, яка потребує допоміжного захисту, перебувала в третій безпечній країні. Дія цього абзацу не поширюється на дітей, розлучених з сім'ями, а також на осіб, які народилися чи постійно проживали на території України, а також їхніх нащадків (дітей, онуків).